

oïós - oa adj. Que causa un fort tedi.

oiosament adv. D'una manera oiosa

hi assisteix

oïment m. Reio d'oir, defecte

oir v. tr. Percebre amb el sentit de l'oïda (un so), sentir.

| Oir nissa

~~oleaci~~

~~oleaci~~ ~~àcia~~

oleàcies

→ la corolla tetràmera i l'androceu i el gineceu dímers | sup. Un individu d'aquesta família.

F. Pl. família de plantes dicotiledònies, llenyoses, de fulles oposades i flors actinomorfes, amb el calze i

oleaginos - oa adj. Qu és de la naturalesa de l'oli; que conté o produeix oli